

Lavi B.V.
Postersedijk 11
5541 NM REUSEL

Uw kenmerk	Ons kenmerk PVN/	Bijlagen -
Behandeld door P.M. Verstraeten		Datum 20 februari 2013
Emailadres p.verstraeten@gemeentehulst.nl	Doorkiesnummer (0114) 389283	Verzenddatum
Onderwerp voornemen intrekken omgevingsvergunning		

Geachte heer Lavrijsen,

U beschikt thans over een onherroepelijke omgevingsvergunning op grond van artikel 2.1, eerste lid, onder a, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: “Wabo”) voor het bouwen van een stallencomplex aan de Kamperweg 2 te Vogelwaarde. Ten aanzien van deze omgevingsvergunning berichten wij u als volgt.

1. Relevante feiten en omstandigheden

U bent voornemens een stallencomplex voor vleesvarkens aan de Kamperweg 2 te Vogelwaarde op te richten.

Het college van burgemeester en wethouders van de per 1 januari 2003 in de gemeente Hulst opgegane gemeente Hontenisse (hierna: “het college”) heeft op 17 mei 1994 aan uw rechtsvoorganger een bouwvergunning verleend voor het bouwen van een varkensstal aan de Kamperweg 2 te Vogelwaarde. Voorts heeft het college op 11 februari 1997 aan uw rechtsvoorganger een milieuvergunning verleend voor deze locatie. De milieuvergunning is inmiddels vervallen.

Bij besluit van 10 september 2001 heeft het college de bouwvergunning ingetrokken op grond van artikel 59, eerste lid, onder a, van de Woningwet (oud). Dit artikel bepaalde dat burgemeester en wethouders de bouwvergunning konden intrekken indien de vergunning ten gevolge van een onjuiste of onvolledige opgave was verleend of indien de gegevens en bescheiden als bedoeld in artikel 40a, tweede lid, van de Woningwet (oud) niet tijdig over waren gelegd. Bij brief van 19 oktober 2001 (aangevuld bij brief van 30 november 2001) heeft u tegen dit besluit bezwaar gemaakt. Bij besluit van 24 juni 2002 heeft het college het bezwaar ongegrond verklaard. Bij brief van 19 juli 2002 heeft u beroep ingesteld bij de rechtbank Middelburg. In haar uitspraak van 9 mei 2003 (zaaknummer Awb 02/386, niet gepubliceerd) heeft de rechtbank Middelburg uw beroep gegrond verklaard. Bij brief van 16 juni 2003 hebben wij hoger beroep ingesteld tegen de uitspraak van de rechtbank Middelburg. In haar uitspraak van 12 augustus 2003 (zaak-

Afdeling Vergunningen

Bezoekadres:
Grote Markt 24 4561 EB Hulst

Telefoon 14 0114
Vanuit buitenland +31 114 389000
Telefax (0114) 31 46 27

Postadres:
Grote Markt 21 4561 EA Hulst
Postbus 49 4560 AA Hulst

Website: www.gemeentehulst.nl
Email: info@gemeentehulst.nl

Banken:
ING 46514
ABN/Amro 47.55.25.388
BNG 28.50.04.271
Rabobank Hulst 15.07.39.400

nummer 200303986/2, niet gepubliceerd) heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: “de Afdeling”) ons beroep niet-ontvankelijk verklaard, omdat de gronden van het hoger beroep niet waren aangevuld.

Bij besluit van 16 december 2003 hebben wij de bouwvergunning ingetrokken op grond van artikel 59, eerste lid, onder c, van de Woningwet (oud). Dit artikel bepaalde dat burgemeester en wethouders de bouwvergunning kunnen intrekken indien binnen de in de bouwverordening bepaalde termijn geen begin was gemaakt met de bouwwerkzaamheden. Bij brief van 18 februari 2004 (aangevuld bij brief van 29 maart 2004) heeft u tegen dit besluit bezwaar gemaakt. Bij besluit van 16 juli 2004 hebben wij het bezwaar ongegrond verklaard. Bij brief van 6 september 2004 heeft u beroep ingesteld bij de rechtbank Middelburg. In haar uitspraak van 31 maart 2005 (zaaknummer Awb 04/672, niet gepubliceerd) heeft de rechtbank Middelburg uw beroep gegrond verklaard. Bij brief van 25 april 2005 hebben wij hoger beroep ingesteld tegen de uitspraak van de rechtbank Middelburg. In haar uitspraak van 18 januari 2006 (Gst. 2006, 7249, 59, m.nt. Nijmeijer) overwoog de Afdeling ten aanzien van het hoger beroep in rechtsoverweging 2.5 het volgende:

“(…) 2.5. Voorzover het college hiermee de juistheid bestrijdt van de overweging van de rechtbank dat het college bij zijn afweging had dienen te betrekken de vraag om welke reden van de bouwvergunningen geen gebruik is gemaakt en of deze omstandigheid uitstel van de aanvang met de daadwerkelijke bouwwerkzaamheden verschoonbaar kon doen zijn, faalt dit betoog. Intrekking van een bouwvergunning is geen verplichting, maar een bevoegdheid. Bij de hantering van die bevoegdheid moeten alle relevante belangen worden geïnventariseerd en afgewogen. Daartoe behoren naast de door het college gestelde belangen ook de (financiële) belangen van de vergunninghouders. In dat kader dient tevens de vraag te worden beantwoord of het niet tijdig gebruik maken van de bouwvergunningen aan de vergunninghouders is toe te rekenen. In dat verband is van belang dat is gebleken dat de vergunninghouders voortdurend realisering van de vergunde stallen hebben nagestreefd en nog steeds nastreven, maar vanwege het ontbreken van de benodigde milieuvergunning daartoe niet hebben kunnen overgaan. Het college heeft die aspecten niet betrokken bij het bestreden besluit, terwijl dit wel had moeten. De rechtbank heeft dan ook op goede gronden overwogen dat het bestreden besluit niet met de vereiste zorgvuldigheid is voorbereid en genomen. (...)”.

Bij besluit van 15 juli 2004 heeft de gemeenteraad het bestemmingsplan “Buitengebied Noord” (hierna: “het vigerende bestemmingsplan”) vastgesteld. Aan de gronden aan de Kamperweg 2 te Vogelwaard is in het vigerende bestemmingsplan de bestemming ‘Agrarische doeleinden (A)’ toegekend. Artikel 10 van de planvoorschriften heeft betrekking op deze bestemming. Intensieve veehouderij is ter plaatse niet toegestaan. Daarnaast is het bouwvlak op deze locatie wegbestemd. In de uitspraak van de Afdeling van (eveneens) 18 januari 2006 (zaaknummer 200503205/1, www.raadvanstate.nl) inzake uw beroep tegen het besluit van GS tot goedkeuring van het vigerende bestemmingsplan overwoog de Afdeling in de rechtsoverwegingen 2.6.4 en 2.6.5 het volgende:

“(…) 2.6.4. Omtrent het betoog van [appellanten] dat verweerder een uitzondering op zijn beleid had moeten maken, omdat bij besluit van 17 april 1994 de eerder aan appellanten verleende bouwvergunningen voor de bouw van twee intensieve veehouderijen zijn gehandhaafd, overweegt de Afdeling het volgende. Vaststaat dat die vergunningen

ten tijde van het nemen van het bestreden besluit waren ingetrokken, maar dat het besluit tot intrekking van die bouwvergunningen op dat moment nog niet rechtens onaantastbaar was doordat [appellanten] daartegen beroep hadden ingesteld bij de rechtbank Middelburg. Verweerder heeft dat gegeven terecht bij zijn besluitvorming betrokken. Zoals onder 2.5.10. is overwogen, is nadien de beslissing op bezwaar tot intrekking van de bouwvergunningen door de rechtbank Middelburg bij uitspraak van 31 maart 2005 vernietigd. Deze uitspraak is bij uitspraak van heden van de Afdeling bevestigd. Hieruit volgt echter niet dat het college van burgemeester en wethouders het primaire besluit tot intrekking van de bouwvergunningen van 16 december 2003 moet herroepen. Niet uitgesloten is immers dat de geconstateerde gebreken in de besluitvorming kunnen worden weggenomen en dat de nieuw te nemen beslissing op bezwaar de rechtmatigheidstoets zal kunnen doorstaan. Daarbij neemt de Afdeling in aanmerking dat uit de stukken en het verhandelde ter zitting aannemelijk is geworden dat [appellanten] niet in het bezit zijn van milieuvergunningen die overeenstemmen met de vergunde varkensstallen op de percelen [locatie 1] te [plaats] en [locatie 2] te [plaats] en dat de recent ingediende voorstellen tot aanpassing van de bouwplannen niet gerealiseerd kunnen worden op basis van die - thans nog ingetrokken - bouwvergunningen, aangezien daarin wijzigingen zijn opgenomen van meer dan ondergeschikte aard.

Verweerder heeft zich dan ook in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de gemeenteraad geen doorslaggevende betekenis heeft hoeven toekennen aan het nog niet rechtens onaantastbaar zijn van het besluit tot intrekking van de verleende bouwvergunningen. Hetgeen appellanten op dit punt hebben aangevoerd bevat derhalve geen grond voor het oordeel dat verweerder een uitzondering op zijn restrictieve vestigingsbeleid voor intensieve veehouderijen had moeten maken.

2.6.5. Gezien het vorenstaande heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de plandelen met de bestemming "Agrarische doeleinden (A)" voor de percelen [locatie 1] te [plaats] en [locatie 2] te [plaats] niet in strijd zijn met een goede ruimtelijke ordening.

In hetgeen [appellanten] hebben aangevoerd, ziet de Afdeling geen aanleiding voor het oordeel dat het bestreden besluit in zoverre anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht. Hieruit volgt dat verweerder terecht goedkeuring heeft verleend aan deze plandelen.

Het beroep van [appellanten] is in zoverre ongegrond. (...)"

Op 9 mei 2006 hebben wij een nieuw besluit op bezwaar genomen, waarbij uw bezwaar alsnog gegrond is verklaard en het primaire intrekkingbesluit is herroepen. Wij hebben in dit besluit evenwel expliciet opgemerkt dat wij bij nieuwe feiten en omstandigheden een nieuw intrekkingbesluit zouden nemen. De vergunning is dus nog steeds van kracht, ondanks dat deze niet in overeenstemming is met het vigerende bestemmingsplan. De bouwvergunning wordt, omdat deze vóór de inwerkingtreding van de Wabo van kracht en onherroepelijk is geworden, ingevolge artikel 1.2, eerste lid, onder g, van de Invoeringswet Wabo gelijkgesteld met een omgevingsvergunning op grond van artikel 2.1, eerste lid, onder a, van de Wabo.

Bij brief van 26 oktober 2011 (aangevuld bij brief van 10 augustus 2012) heeft u een beschikking eerste fase omgevingsvergunning aangevraagd. De aanvraag heeft betrekking op het oprichten van een inrichting, meer in het bijzonder het oprichten van een varkenshouderij, als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder e, van de Wabo.

Bij brief van 19 september 2012 hebben wij u op grond van artikel 4:5, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: "Awb") in de gelegenheid gesteld om de aanvraag aan te vullen in die zin, dat binnen vier weken ná verzending van laatstgenoemde brief wordt aangegeven op welke activiteiten de aanvraag om de beschikking voor de tweede fase betrekking zal hebben.

Bij brief van 9 oktober 2012 heeft u ons bericht dat de omgevingsvergunning abusievelijk gefaseerd is aangevraagd en dat dit de reden is dat niet is aangegeven op welke activiteiten de aanvraag om de beschikking voor de tweede fase betrekking zal hebben. Bij brief van 9 oktober 2012 heeft u een aanvraag om een vergunning op grond van artikel 19d van de Natuurbeschermingswet 1998 opgenomen in de aanvraag om omgevingsvergunning.

Bij brief van 6 november 2012 (verzonden 9 november 2012, kenmerk PVN/11.00032-U12011360 (M/3.13/24a)) hebben wij u op grond van artikel 4:5, eerste lid, van de Awb in de gelegenheid gesteld om de aanvraag aan te vullen in die zin, dat de aanvraag binnen vier weken ná verzending van laatstgenoemde brief tevens betrekking dient te hebben op de activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, van de Wabo. Bovendien hebben wij u bericht dat u de gegevens en bescheiden dient over te leggen die benodigd zijn om de aanvraag ook op dit punt te kunnen beoordelen. Wij hebben u daarnaast in de gelegenheid gesteld om de aanvraag binnen voornoemde periode aan te vullen in die zin, dat de indeling, de uitvoering, de activiteiten en de processen in de inrichting en de ten behoeve daarvan toe te passen technieken of installaties duidelijk zijn. Meer in het bijzonder hebben wij opgemerkt dat u dient aan te geven wat er om de stallen heen wordt geplaatst, welke activiteiten om de stallen heen zullen plaatsvinden en wat de afmetingen zijn van de (niet op de bij de bouwvergunning behorende bouwtekening aangegeven) spoel- en laadplaats. Wij hebben aangegeven dat indien en voor zover u de aanvraag niet binnen de hiervoor genoemde periode zou aanvullen, wij zouden besluiten de aanvraag niet te behandelen op grond van artikel 4:5, eerste lid, van de Awb. Ook hebben wij aangegeven dat de termijn voor het geven van de beschikking op grond van artikel 4:15 van de Awb wordt opgeschort met ingang van de datum van verzending van laatstgenoemde brief tot de dag waarop de aanvraag is aangevuld of tot de dag waarop de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken.

Bij brief van 7 februari 2013 heeft u ons bericht dat u naar uw mening geen omgevingsvergunning op grond van artikel 2.1, eerste lid, onder c, van de Wabo nodig heeft. De argumenten die u in uw brief noemt, hebben ons evenwel niet overtuigd. Bovendien heeft u niet aangegeven wat de hoogte van de spoel- en laadplaats is, zodat wij niet hebben kunnen beoordelen of voor de spoel- en laadplaats een (onlosmakelijk samenhangende) omgevingsvergunningplicht op grond van artikel 2.1, eerste lid, onder a, van de Wabo bestaat. Gelet hierop hebben wij bij besluit van 19 februari 2013 de aanvraag om omgevingsvergunning buiten behandeling gelaten op grond van artikel 4:5, eerste lid, van de Awb.

2. Nieuwe feiten en omstandigheden die intrekking rechtvaardigen

2.1 Inleiding

Artikel 2.33, tweede lid, onder a, van de Wabo bepaalt dat het bevoegd gezag de omgevingsvergunning geheel of gedeeltelijk kan intrekken, voor zover:

“(...) gedurende drie jaar, dan wel indien de vergunning betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder a onderscheidenlijk b of g, gedurende 26 weken onderscheidenlijk de in de vergunning bepaalde termijn, geen handelingen zijn verricht met gebruikmaking van de vergunning; (...)”

Bovenstaand artikel is gelijklopend aan artikel 59, eerste lid, onder c, van de Woningwet (oud). De Afdeling heeft in de in paragraaf 1 genoemde uitspraak van 18 januari 2006 (Gst. 2006, 7249, 59, m.nt. Nijmeijer) bepaald dat het besluit van 16 december 2003 waarbij de bouwvergunning was ingetrokken op grond van artikel 59, eerste lid, onder c, van de Woningwet (oud), onrechtmatig was, omdat het niet tijdig gebruik maken van de bouwvergunning u niet was toe te rekenen. Meer in het bijzonder overwoog de Afdeling dat u voortdurend realisering van de vergunde stallen had nagestreefd (en deze realisering op dat moment nog steeds nastreefde), maar vanwege het ontbreken van de benodigde milieuvergunning daartoe niet had kunnen overgaan.

Zoals wij hiervoor reeds hebben aangegeven, hebben wij op 9 mei 2006 een nieuw besluit op bezwaar genomen, waarbij uw bezwaar alsnog gegrond is verklaard en het primaire intrekkingbesluit is herroepen. Wij hebben in laatstgenoemd besluit evenwel expliciet opgemerkt dat wij bij nieuwe feiten en omstandigheden een nieuw intrekkingbesluit zouden nemen. Van dergelijke nieuwe feiten en omstandigheden is inmiddels gebleken. Ter toelichting strekt het navolgende.

2.2 Buiten behandeling laten aanvraag om omgevingsvergunning voor milieu

Wij hebben besloten de aanvraag om omgevingsvergunning ex artikel 2.1, eerste lid, onder e, van de Wabo buiten behandeling te laten op grond van artikel 4:5, eerste lid, van de Awb, omdat de aanvraag niet compleet is. Uit de aanvraag blijkt onder andere dat er tevens een omgevingsvergunning op grond van artikel 2.1, eerste lid, onder c, van de Wabo benodigd is om uw plannen te kunnen verwezenlijken. Laatstgenoemde omgevingsvergunning zal echter niet verleend worden, omdat de Verordening Ruimte Provincie Zeeland nieuwvestiging van intensieve veehouderij niet toestaat (zie ook paragraaf 2.3). Bovendien staat het gemeentelijke beleid aan nieuwvestiging van intensieve veehouderij in de weg. Niet voor niets staat het ontwerpbestemmingsplan “Buitengebied Hulst” (hierna: “*het toekomstige bestemmingsplan*”), dat vanaf 31 mei 2012 tot en met 11 juli 2012 ter inzage heeft gelegen, intensieve veehouderij ter plaatse niet toe.

Het wederom niet tijdig gebruik maken van de omgevingsvergunning op grond van artikel 2.1, eerste lid, onder a, van de Wabo is u toe te rekenen, omdat u een omgevingsvergunning op grond van artikel 2.1, eerste lid, onder e, van de Wabo heeft aangevraagd die niet kan worden verleend. Er zijn derhalve nieuwe feiten en omstandigheden die een intrekking van de omgevingsvergunning op grond van artikel 2.1, eerste lid, onder a, van de Wabo rechtvaardigen.

2.3 Provinciale verordening

2.3.1 Relevante artikelen provinciale verordening

Artikel 2.9 van de Verordening Ruimte Provincie Zeeland (hierna: “de provinciale verordening”) heeft betrekking op intensieve veehouderij. Dit artikel luidt als volgt:

“(…) Artikel 2.9 Intensieve veehouderij

- 1. In een bestemmingsplan wordt de nieuwvestiging van intensieve veehouderij, de omschakeling van een bestaand bedrijf naar intensieve veehouderij alsmede het toevoegen van een neventak intensieve veehouderij niet toegelaten.*
- 2. Het eerste lid is niet van toepassing indien, op het tijdstip van inwerkingtreding van deze verordening, krachtens een bestemmingsplan, de nieuwvestiging van, de omschakeling naar intensieve veehouderij of het toevoegen van een neventak reeds is toegelaten met dien verstande dat de afwijking van de bepalingen van deze verordening niet mag worden vergroot.*
- 3. Het eerste lid is niet van toepassing indien sprake is van een knelgeval.*
- 4. Het aanwijzen van bestemmingen of het geven van regels in verband met de vestiging van knelgevallen is toegelaten indien in de toelichting bij het bestemmingsplan aannemelijk wordt gemaakt dat omgevingskwaliteiten zich daartegen niet verzetten en een significante bijdrage wordt geleverd aan de verduurzaming van het bedrijf.*
- 5. Het bedrijfsvloeroppervlak van een bestaande intensieve veehouderij met een bedrijfsvloeroppervlak kleiner dan 5000 m², die wordt aangemerkt als knelgeval, bedraagt ten hoogste 5000 m².*
- 6. Het aanwijzen van bestemmingen of het geven van regels in verband met de uitbreiding van een bestaande intensieve veehouderij tot ten hoogste 5000 m² bedrijfsvloeroppervlak is toegelaten indien in de toelichting bij het bestemmingsplan aannemelijk wordt gemaakt dat het een uitbreiding betreft*
 - a. waarmee een significante bijdrage wordt geleverd aan de verduurzaming van het bedrijf en*
 - b. die noodzakelijk is voor de continuïteit van het bedrijf en*
 - c. waartegen omgevingskwaliteiten zich niet verzetten.*
- 7. Het aanwijzen van bestemmingen of het geven van regels in verband met de uitbreiding van een intensieve veehouderij met een bedrijfsvloeroppervlak groter dan 5000 m² is éénmalig toegelaten met ten hoogste 10% van het bestaande bedrijfsvloeroppervlak indien in de toelichting bij het bestemmingsplan aannemelijk wordt gemaakt dat de uitbreiding noodzakelijk is voor de continuïteit van het bedrijf en omgevingskwaliteiten zich daartegen niet verzetten.*
- 8. Het aanwijzen van bestemmingen of het geven van regels in verband met de uitbreiding van een bestaande neventak intensieve veehouderij tot ten hoogste 2100 m² bedrijfsvloeroppervlak is toegelaten indien in de toelichting bij het bestemmingsplan aannemelijk wordt gemaakt dat de uitbreiding noodzakelijk is voor de continuïteit van het bedrijf en omgevingskwaliteiten zich daartegen niet verzetten.*
- 9. Indien wettelijke eisen ten aanzien van dierenwelzijn een groter bedrijfsvloeroppervlak vergen is het bepaalde omtrent het bedrijfsvloeroppervlak in het vijfde tot en met het achtste lid niet van toepassing. (...)”. (onderstrepingen onzerzijds, het college van burgemeester en wethouders)*

Artikel 1.1, onder ae, van de provinciale verordening definieert ‘knelgeval’ als volgt:

“(...) knelgeval: een in de provincie Zeeland gevestigde intensieve veehouderij die in verband met de realisering van een natuurontwikkelingsproject, stads- of dorpsuitbreiding of -vernieuwing of een gebiedsgericht project wordt verplaatst; (...)”

Artikel 1.1, vierde lid, van de provinciale verordening luidt als volgt:

“(...) In deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt onder nieuwvestiging en nieuwe bebouwing of nieuwe bouwwerken niet verstaan het toelaten van grondgebruik of bouwwerken op gronden waar dit gebruik of die bouwwerken reeds vóór de inwerkingtreding van deze verordening krachtens een bestemmingsplan zijn toegelaten. (...) . (onderstrepingen onzerzijds, het college van burgemeester en wethouders)

Artikel 1.1, vijfde lid, van de provinciale verordening luidt als volgt:

“(...) Voor de toepassing van deze verordening wordt onder de zinsnede "krachtens een bestemmingsplan toegelaten" mede verstaan vormen van bebouwing of grondgebruik die rechtens zoals krachtens een vrijstelling ingevolge de Wet op de Ruimtelijke Ordening, een projectbesluit dan wel een ontheffing ingevolge de Wro zoals deze luidde vóór 1 oktober 2010, een omgevingsvergunning of een projectuitvoeringsbesluit zijn toegelaten. (...)”

2.3.3 Analyse

Volgens vaste jurisprudentie kunnen gewijzigde planologische inzichten redenen zijn om een omgevingsvergunning op grond van artikel 2.1, eerste lid, onder a, van de Wabo in te trekken (vgl. AbRS 31 december 2008, zaaknummer 200801766/1, www.raadvanstate.nl). Behalve het vigerende én het toekomstige bestemmingsplan, die beide intensieve veehouderij ter plaatse niet toestaan, dient de provinciale verordening als een veranderd planologisch inzicht te worden aangemerkt. De provinciale verordening is op 28 september 2012 vastgesteld en op 14 november 2012 in werking getreden. Ook deze gewijzigde planologische inzichten kwalificeren derhalve als nieuwe feiten en omstandigheden die een intrekking van de omgevingsvergunning ex artikel 2.1, eerste lid, onder a, van de Wabo rechtvaardigen.

Voor de volledigheid merken wij op dat van een knelgeval in de zin van artikel 2.9, derde lid, van de provinciale verordening geen sprake is, omdat er in uw geval geen sprake is van de verplaatsing van een intensieve veehouderij als bedoeld in artikel 1.1, onder ae, van de provinciale verordening.

2.4 Conclusie

Op grond van hetgeen wij hiervoor hebben opgemerkt, staat vast dat er nieuwe feiten en omstandigheden zijn die een hernieuwde intrekking van de omgevingsvergunning ex artikel 2.1, eerste lid, onder a, van de Wabo op grond van 2.33, tweede lid, onder a, van de Wabo rechtvaardigen.

3. Voornemen

Gelet op het vorenstaande zijn wij voornemens de omgevingsvergunning ex artikel 2.1, eerste lid, onder a, van de Wabo op grond artikel 2.33, tweede lid, onder a, van de Wabo in te trekken.

Zienswijze

Alvorens wij een definitief besluit nemen omtrent intrekking van de omgevingsvergunning, stellen wij u op grond van artikel 4:8 van de Awb in de gelegenheid om binnen vier weken ná de verzenddatum van deze brief uw zienswijze hierover schriftelijk naar voren te brengen.

U kunt uw zienswijze sturen aan het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Hulst, Postbus 49, 4560 AA Hulst.

Wij gaan ervan uit u voor dit moment voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,

Burgemeester en Wethouders van Hulst,
De Secretaris, De Burgemeester,